

1 Januari 1916.

No. 1.

21e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

☐	Daarom zult gij den Heere, uwen God, liefhebben, en gij zult	☐
☐	ten allen dage onderhouden Zijn bevel, en Zijne rechten, en	☐
☐	Zijne geboden.	☐
	MOZES tot aloud Israël.	☐

BETEEKENIS VAN DEN TWEEDEN DOOD.

door

President JOSEPH F. SMITH. *)

In een der openbaringen wordt verklaard dat het lichaam en de geest samen de ziel vormen van den mensch. Het lichaam zonder den geest is dood; de geest zonder het lichaam is niet volmaakt, omreden om volmaakt te zijn wij bevestigd moeten worden tot de gelijkenis van Christus. Hij is volmaakt. Hij bezit een lichaam zoowel als een geest, een onsterfelijk lichaam, niet een lichaam wat opnieuw den dood zal moeten lijden. Dat lichaam bezit de elementen van eeuwig bestaan — een bestaan even gelijk aan dat van den geest, welk lichaam namelijk leven zal door al de tallooze tijdperken heen der eeuwigheid. Daarom dan, wat wij verlangen is: een onsterfelijk lichaam, vereenigd met een onsterfelijken geest, welke beiden samen zullen stellen eene onsterfelijke ziel, naar de gelijkenis van God, en bezittende de hoedanigheden van Hem, alsmede Zijne gunst. Het zal den mensch niet van waarde strekken een onsterfelijk lichaam te hebben en een onsterfelijken geest, tezamen vereenigd als een eeuwig wezen, tenzij hij eveneens de gunst van God bezit; want alleen tenzij de mensch Zijne gunst deelachtig is, en hem is toegestaan met Hem te wonen, en te genieten van de heerlijkheid van Zijne tegenwoordigheid, dan is daar geene vooruitgang meer voor hem, en komt hij tot een totale stilstand.

*) De hier volgende toespraak was uitgesproken door President Joseph F. Smith, ter gelegenheid van de Oneida Ring Conferentie, te Franklin, Idaho, op 20 Januari 1895, toentertijd, behalve in andere tijdschriften, gepubliceerd in de „Millennial Star”.

Wij vonden deze predikatie thans opnieuw afgedrukt in Nos. 11 en 12 der loopende jaargang van „Liahona”, het tijdschrift der Ouderlingen, uitgegeven te Independence, Missouri, waaruit wij het vertaalden en, met weglating van enkele inleidende zinnen, die namelijk enkel slechts betrekking hadden op de bijzondere gelegenheid waarop de toespraak voor ’t eerst werd uitgesproken, het gaarne een plaatsje inruimen in ons tijdschrift. De hoogst belangrijke uiteenzetting van zoo omvangrijk een dogma, zal zonder twijfel bij nauwkeurige en ernstige bestudeering, van groot nut blijken te zijn ook voor onze lezers.

Zulks is de leer van den Bijbel; het is de leer van het Boek van Mormon, en van het boek Leer en Verbonden. In 't kort, het is de leerstelling van Jezus Christus. Ons wordt duidelijk en met nadruk verteld in deze boeken, dat de geesten van alle menschen, zoo spoedig zij scheiden van dit sterfelijk lichaam, terugkeeren tot God, van waar zij kwamen; en aldaar ontvangen zij van God ten deele een oordeel, en worden een van beide, verwezen naar het Paradijs van God, of van uit Zijne tegenwoordigheid verbannen. Twee plaatsen zijn er, zoo vertelt ons het Boek van Mormon, in taal die niet misverstaan kan worden, waarheen de geesten der menschen gaan, onderwijl hunne lichamen in het graf liggen, hunne opstanding afwachtende. (Zie Alma 40: 12-14.)

„En dan zal het geschieden dat de geesten dergenen die rechtvaardig zijn, ontvangen worden in eenen staat van geluk, welke „Paradijs” genoemd wordt; in eenen staat van rust, eenen staat van vrede, waarin zij zullen rusten van hunne moeiten, zorgen, bekommelingen enz.

En dan zal het geschieden dat de geesten der goddeloozen, ja, die boos zijn, want ziet, zij hebben part noch deel aan den Geest des Heeren, want ziet, zij verkozen de booze werken boven de goede; daarom kwam de geest des duivels in hen en nam hun huis in bezit, — uitgeworpen zullen worden in de buitenste duisternis, daar zal weening en knarsing der tanden zijn; en dit tengevolge hunner boosheid, gevangen genomen zijnde door den wil des duivels.

Dit nu is de staat van de zielen der goddeloozen; ja, in donkerheid en eenen verschrikkelijken en vreeselijken staat, wachtende op de vurige grimmigheid van den toorn Gods over hen; aldus verblijven zij in dezen staat, zoowel als de rechtvaardigen in het Paradijs, tot den tijd hunner opstanding”.

Al de lichamen dan die in de graven liggen, zullen opgeroepen worden; niet allen bij de eerste opstanding, noch in den morgen van de eerste opstanding, maar sommigen allicht in de laatste opstanding; en van elke ziel zal worden verlangd voor den rechterstoel van God te verschijnen, en zal geoordeeld worden naar de daden in het vleesch gedaan. Zoo wanneer zijne werken goed zijn geweest, dan ontvangt hij het loon van goed te doen; is hij daarentegen boos geweest, dan zal hij verbannen worden van de tegenwoordigheid van God. Niettegenstaande echter is hij een onsterfelijk wezen, omreden hij een opgestaan lichaam bezit. Elk schepsel dat geboren is in de gelijkenis van God, zal uit de dooden opstaan, even zoo zeker als dat hij sterft. Gij kunt dat opschrijven zoo het u behaagt, en het nimmer vergeten, noch zelfs u veroorloven eenig ongeloof te bezitten op dat punt. Zooals allen in Adam sterven, alzoo zullen ook allen in Christus levend gemaakt worden. Hoewel wij van dag tot dag de kinderen der menschen door den dood van deze aarde kunnen zien verdwijnen, en dat dan ook werkelijk doen, is het nog slechts weinigen toegestaan iemand te zien die van uit het graf is teruggekeerd. Maar even zoo zeker als wij terneder gaan in het graf, door de overtreding van onze

eerste ouders, waardoor de dood in de wereld kwam, even zoo zeker zullen wij van de dooden worden opgewekt door de macht van Jezus Christus. Het maakt geen onderscheid, of wij goed gedaan hebben of slecht, of wij verstandig zijn geweest of onwetend, of wij gebonden zijn geweest en slaven, of wel vrije menschen, alle menschen zullen uit de dooden herrijzen; en zooals ik het versta, zoo wanneer zij uit de dooden verrijzen, dan worden zij onsterfelijke wezens, en zal men niet meer de ontbinding lijden van den geest en het lichaam. Zij die rechtvaardig zijn, en voortgebracht worden in den morgen der eerste opstanding, zullen bekleed worden met heerlijkheid, onsterfelijkheid en het eeuwige leven; terwijl zij die gezondigd hebben tot den dood, opnieuw verbannen zullen worden van uit de tegenwoordigheid van God in de buitenste duisternis, alwaar weening der oogen zal zijn en knersing der tanden. Laat mij u enkele woorden voorlezen uit het boek Leer en Verbonden met betrekking tot deze zaak van den tweeden dood:

„Daarom Ik, de Heere God, veroorzaakte dat hij uit den Hof van Eden van Mijne tegenwoordigheid uitgeworpen zou worden, vanwege zijne overtreding, waarin hij geestelijk dood werd, dewelke de eerste dood is, zelfs diezelfde dood dewelke de laatste dood is, welke geestelijk is en over de goddeloozen uitgesproken zal worden, wanneer Ik zeggen zal: Gaat weg, gij gevloekten.

Doch zie, Ik zeg u, dat Ik, de Heere God, aan Adam en zijn zaad gaf, dat zij den tijdelijken dood niet zouden sterven, totdat Ik, de Heere God, engelen zoude voortzenden om bekeering en verlossing, door geloof in den naam Mijns Eeniggeborenen Zoons, aan hen bekend te maken.

En aldus wees Ik, de Heere God, de dagen van den proeftijd des menschen aan; opdat hij door zijnen tijdelijken dood in onsterfelijkheid tot het eeuwige leven mocht verrijzen, zelfs zoovelen als er gelooven zouden.

En zij die niet gelooven, tot eeuwige veroordeeling, want zij kunnen van hunnen geestelijken val niet verlost worden, omdat zij zich niet bekeeren.” (L. en V. 29; 41-44.)

Door sommige menschen nu wordt geloofd dat de tweede dood eene ontbinding is van den geest en het lichaam van hun georganiseerd toestand in hunne natuurlijke elementen. Bij voorbeeld, het lichaam, wat gemaakt is van de aarde zal, wanneer de geest zich daarvan gaat afscheiden, wegteren en zich oplossen in de aarde. Dit lichaam, of huis des geestes, gaat in de stof terug; maar door de kracht der opstanding wordt het wederom teruggeroepen. De elementen die het te voren samenstelden, worden wederom georganiseerd. Het wordt in zijn vroegeren vorm en gedaante teruggebracht, heen tot zijn been, deel tot zijn deel, vleesch tot zijn vleesch, zenuw tot zijne zenuw, spier tot spier, met vleesch, zenuwen, en elk belangrijk gedeelte daarvan. Al deze deelen zullen voortgebracht worden en opnieuw georganiseerd, en de geest zal opnieuw in het lichaam komen. De profeet Amulek zegt:

„Ik zeg tot u dat dit sterfelijk lichaam verrijst tot een onsterfelijk lichaam; dat is uit den dood, zelfs uit den eersten dood tot het leven, zoodat zij niet meer kunnen sterven, hunne geesten vereenigende met hunne lichamen om nimmer gescheiden te worden; dus het geheel wordt geestelijk en onsterfelijk, zoodat het geen bederf meer kan zien.” (Alma 11: 45.)

De vraag evenwel is, wat is de tweede dood? Laat mij u verwijzen naar de woorden van Alma. Hij zegt:

„En nu, ziet ik zeg tot u: dan komt eenen dood; ja, een tweeden dood, welke is een geestelijke dood, dan is de tijd dat ieder die in zijne zonde sterft, ten opzichte van den tijdelijken dood eveneens den geestelijken dood zal sterven; ja, hij zal sterven aangaande de dingen behorende tot de rechtvaardigheid.

Dan is de tijd wanneer hunne pijnen zullen zijn als een meer van vuur en zwavel, welks vlammen voor eeuwig en eeuwig oprijzen; dan is de tijd dat zij geketend zullen worden tot een eeuwigdurende verwoesting volgens de kracht en de gevangenschap van Satan, daar hij hen onderworpen had aan zijnen wil.

Dan, zeg ik tot u, zullen zij zijn alsof er geene verlossing gemaakt was; want zij kunnen niet verlost worden volgens de rechtvaardigheid Gods, en zij kunnen niet sterven, ziende dat er geen bederf meer is.” (Alma 12: 16-18.)

In verband hiermede wil ik u eveneens iets voorlezen uit het boek der Leer en Verbonden:

„Dus spreekt de Heere aangaande al degenen die Mijne macht kennen, en deelgenooten daarvan geworden zijn en zichzelven toegelaten hebben door de macht des duivels overwonnen te worden, de waarheid te verloochenen en Mijne macht te wederstaan:

Die zijn het welke zonen des verderfs zijn, van wien Ik zeg dat het voor hen beter geweest ware dat zij nimmer waren geboren;

Want zij zijn vaten des toorns, gedoemd den toorn Gods, met den duivel en zijne engelen, in eeuwigheid te verdragen;

Aangaande wie Ik gezegd heb dat er geene vergiffenis in deze, noch in de toekomstige, wereld is.

Hebbende den Heiligen Geest verloochend na denzelfen ontvangen te hebben, en hebbende den Eeniggeborenen Zoon des Vaders verloochend, hebbende Hem tot zichzelven gekruisigd, en Hem openlijk tot schande gesteld.

Die zijn het welke met den duivel en zijne engelen in den poel van vuur en zwavel zullen heengaan.

En de eenigen over wie de tweede dood macht zal hebben;

Ja, voorwaar, de eenigen die in den rechten tijd des Heeren, na het verdragen van Zijnen toorn, niet zullen verlost worden;

Want al de overigen zullen door de opstanding der dooden voortgebracht worden, door de overwinning en de heerlijkheid des Lams, dat geslacht was, dat in den boezem des Vaders was, voor de werelden gemaakt waren.

* * * * *

Die den Vader verheerlijkt, en al de werken Zijner handen behoudt, uitgenomen de zonen des verderfs, die den Zoon verloochenen nadat de Vader hem geopenbaard heeft;

Daarom behoudt Hij allen, uitgenomen hen. Zij zullen heengaan in

de eeuwige straf, welke eene eindeloze straf is, welke eene eeuwige straf is, om met den duivel en zijne engelen in eeuwigheid te regeren, waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgebluscht wordt, hetwelk hunne foltering zal zijn;

En het einde daarvan, noch de plaats, noch hun foltering, weet niemand!

Noch was het geopenbaard, noch is, noch zal het aan den mensch geopenbaard worden, uitgenomen aan hen die daaraan deel zullen hebben:

Niettemin Ik, de Heere, toon het aan velen in een visioen, doch sluit het dadelijk;

Daarom verstaan zij het einde, de breedte, de hoogte, de diepte, en de ellende ervan niet, noch eenig mensch uitgenomen hen die tot deze verdoemenis bestemd zijn." (Leer en Verb. 76:31-39, 43-48.)

En thans wensch ik terug te gaan en enkele van de woorden herhalen, die ik u reeds heb voorgelezen:

„Daarom, Ik, de Heere God, veroorzaakte dat hij uit den Hof van Eden, van Mijne tegenwoordigheid uitgeworpen zou worden, vanwege zijne overtreding, waarin hij geestelijk dood werd.”

Nadruk wensch ik te leggen op de woorden — „waarin hij geestelijk dood werd.” Wat nu was zijn toestand toen hij geplaatst was in den Hof van Eden? Hij had toegang tot den Vader. Hij was in Zijne tegenwoordigheid. Hij wandelde met Hem en sprak met Hem, aangezicht aan aangezicht, zooals een mensch wandelt en spreekt met iemand anders. Dit was de toestand van Adam en Eva toen zij in den Hof van Eden waren. Toen zij evenwel namen van de verboden vrucht, werden zij uitgeworpen en van uit de tegenwoordigheid Gods verbannen, in de buitenste duisternis, onderworpen aan de macht van Satan. „Waarin zij geestelijk dood werden, welke is de eerste dood.” En het was onmogelijk voor Adam, in dien toestand, zich uit de positie, waarin hij zich zelven gebracht had, te verlossen. Hij was binnen het bereik en den greep van Satan. Hij was opgesloten in de hel. Hij was „geestelijk dood” — verbannen van uit de tegenwoordigheid van God. En wanneer er geen weg tot ontkoming voor hem bereid was geworden, dan zou zijn dood blijvend zijn geweest, eendeloos, eeuwig dood, zonder eenige hoop op redding daarvan. Een plan echter was neergelegd tot zijne verlossing. Door den Almachtige was besloten dat hij den tijdelijken dood niet sterven zou alvorens hem den weg tot ontkoming van den geestelijken dood, die over hem gekomen was als een gevolg van de zonde, — was onderwezen. Daarom kwam de engel en onderwees hem het Evangelie der zaligheid, hield hem Christus voor, den Verlosser der wereld, die in het midden des tijds te komen stond, aangegord met macht om den dood te overwinnen, en Adam en zijn zaad te verlossen van den val, en van den greep van Satan. Geen zoon des verderfs, houd ik er voor, kan meer volkomen verloren zijn dan Adam was na den val, zooverre als het hemzelfen betrof. Iemand anders moest naar beneden afdalen en hem

oprichten. Iemand anders, en eene hoogere macht dan de zijne, moest hem brengen uit den toestand waarin hij zich zelf geplaatst had; want hij was onderworpen aan Satan, en macht- en hulpeloos in zich-zelfen. Daarom werd het Evangelie aan hem verkondigd, en een weg hem aangewezen om aan dien geestelijken dood te ontkomen. Dien weg tot ontkoming was door geloof in God, bekeering van zonde, en den doop tot vergiffenis der zonden, gevolgd door de gave des Heiligen Geestes door het opleggen der handen. Daardoor ontving hij eene kennis van de waarheid, en een getuigenis van Jezus Christus, en werd verlost van den geestelijken dood die op hem kwam, welke was de eerste dood, en een complete en volkomene dood, zoo ver als den geest betrof, ofschoon hij leefde en zich bewoog, en in het bezit was van zijn wezen, evenals hij had en deed voor hij nam van de verboden vrucht en geestelijk dood werd; hij had zijn bestaan en zijne organisatie, evenwel, hij was geestelijk dood, en diende verlost te worden van dien toestand.

Waarom nu ik zooveel nadruk leg op dit punt, is dat ik u goed moge doen gevoelen de woorden van God tot ons, als Hij zegt:

„Daarom Ik, de Heere God, veroorzaakte dat hij uit den Hof van Eden van Mijne tegenwoordigheid uitgeworpen zou worden, vanwege zijne overtreding waarin hij geestelijk dood werd, dewelke de eerste dood is, zelfs diezelfde dood welke de laatste dood is, welke geestelijk is, en over de goddeloozen uitgesproken zal worden, wanneer Ik zeggen zal: Gaat weg, gij gevloekten.”

Aldus zien wij dat de eerste dood welke in de wereld kwam, eveneens de laatste dood is welke uitgesproken zal worden over de zonen des verderfs. Wat is dat? Verbanning uit de tegenwoordigheid van God. Verbanning uit de heerlijkheid van God. Verbanning van de vreugden des hemels. Verbanning van allen vooruitgang. Verbanning in de buitenste duisternis. Verbanning naar de hel, hetwelk is een meer van vuur en zwavel, alwaar de worm niet sterft, en het vuur niet wordt uitgebluscht, omreden de ziel leeft, en gebonden is te leven, lijdende de verdoemenis der hel. Dat is wat ik versta als te zijn de geestelijke dood. Ik versta het niet als zoude het zijn eene vernieuwde scheiding tusschen het lichaam en den geest. Ik versta het niet als te zijn de oplossing van den geest in zijne natuurlijke elementen. Ik versta de tweede dood als te zijn gelijk aan den eersten dood — geestelijk dood; dezelfde toestand waarin Adam was, en waaruit hij verlost moest worden door het bloed van Christus, alsmede door geloof en gehoorzaamheid aan de geboden van God. Door dit middel werd Adam verlost van den eersten dood, en teruggebracht in de tegenwoordigheid van God, terug in de gunst van den Almachtige, terug weder in het kanaal van eeuwige vermeerdering en vooruitgang.

(wordt vervolgd.)

ONTSLAGEN.

Ouderling B. Tiemersma, die ter zijde was gezet op 25 Juli 1910, om als reizend zendeling te werken in de Nederlandsche Zending, begon zijn werk een maand na dien datum, en was eerst aangesteld om te arbeiden in de vertakking Utrecht, van de Amsterdamsche conferentie. 16 December van 't zelfde jaar werd hij overgeplaatst naar de vertakking Leeuwarden, van de Groninger conferentie. Op 4 Maart 1911 werd hij overgeplaatst naar het hoofdkantoor der Zending, te Rotterdam, en aangesteld als Assistent-Redacteur van De Ster, welke positie hij tot heden toe heeft vervuld, niettegenstaande zijn hoofdverblijfplaats na 15 Februari 1912, in Utrecht was, van uit welke plaats hij sedert dien zijn werk heeft voortgezet.

Gedurende dezen tijd heeft Ouderling Tiemersma eveneens vertaald, „De Artikelen des Geloofs,” geschreven door Apostel James E. Talmage, welk werk veel heeft bijgedragen tot meerdere volkomenheid van onze Kerkliteratuur in het Hollandsch. Ook heeft hij opnieuw vertaald, „Een Stem tot Waarschuwing,” alsmede „Een Practische Verwijzer”, door Ouderling Louis A. Kelsch, terwijl hij eveneens een aantal tractaten en brochures heeft vertaald en geschreven, bovendien alle drukproeven corrigeerende van boeken en tractaten uitgegeven door de Zending.

Voorts heeft Ouderling Tiemersma heel wat waardevolle bijstand verleend aan de Zending gedurende dezen tijd, in het houden van openbare vergaderingen en Conferenties, daarbij veelal optredende als vertaler voor kerkelijke autoriteiten wanneer dié ons bezochten, terwijl hij verder, van af 1 October 1914 tot 1 September 1915, gepresideerd heeft over de vertakking in Utrecht.

Hoewel Ouderling Tiemersma thans officieel ontslagen is van zijne roeping als zendeling, heeft hij zijne bereidwilligheid uitgedrukt, op daartoe gedaan verzoek, om als een lid der Kerk en Zending, voort te gaan zijnen dienst te besteden in de belangen boven voornoemd, voor zoo ver als zijn tijd en zaken dat toe staan, en zal hij derhalve voortgaan met zijn werk als Assistent-Redacteur van De Ster, zoo dat dit officieel ontslag, hem thans verleend, meer beschouwd dient te worden als een zaak den vorm betreffende, dan wel dat het invloed heeft op zijne verhouding tot de Zending.

Ten behoeve der Zending en uit naam daarvan, geven wij uitdrukking aan onze waardeering van den trouwen dienst onze instelling geschonken door Ouderling Tiemersma, alsmede voor zijne bereidwilligheid om zijne werkzaamheden als „Assisten-Redacteur” van De Ster alsmede andere eventueele bezigheden, voort te zetten.

LE GRAND RICHARDS,
Zendingspresident.

WIE WENSCHT „DE STER” TE HEBBEN INGEBONDEN.

Even als alle jaren geven wij ook thans weer de gelegenheid aan onze inteekenaren, de losse nummers van den vorigen jaargang te doen inbinden. Tot dat einde wordt men verzocht dezelve, netjes gerangschikt en verpakt, te willen zenden aan het Hoofdkantoor der Nederlandsche Zending, Crooswijksche Singel 7b. te Rotterdam.

Wij kunnen den prijs voor band en inbinden samen, stellen op 50 cent per exemplaar. Ieder wordt verzocht dit bedrag direct als postwissel bij te voegen, omdat later deze verrekening minder goed geregeld kan worden.

BIJ ONZE FOTO'S.

Wijl het steeds onze gewoonte was het eerste nummer van een nieuwen jaargang een weinig meer intressant te maken, en wij daarvoor gewoonlijk urgente onderwerpen kozen, betrekking hebbende op Kerk en Zending, deze door enkele foto's toelichtende, hebben we die gewoonte dit jaar alleen in zoo verre gevolgd, dat de portretten, thans in dit nummer verschijnende, geene betrekking, zoo zeer althans, hebben op Kerk en Zending, maar een kiekje geven van de Hollandsche afdeeling in den optocht op 24 Juli te Salt-Lake-City gehouden.

Deze optocht vond plaats op den zoogenaamden Pioniersdag, ter herinnering aan het arriveeren der eerste bewoners van het aanstaande territorium, thans een staat, in het Rotsgebergte.

Dit jaar deed de Hollandsche kolonie voor 't eerst mede. Vroeger jaren geschiedde dit niet, omdat het algemeen gevoelen was liever niets te doen, dan half werk te leveren.

De Hollandsche afdeeling in den optocht, bestond uit vier groepen, of tafereelen. Onze foto's geven weer, elf jonge dames, voorstellende de elf provinciën van Nederland, Hollandsche molen, De „Halve Maan”, met kapitein Hendrik Hudson, en Holland, de wieg der vrijheid.

„Holland” werd langs den weg geestdriftig toegejuicht, en kreeg van de tien uitgeloopte prijzen, den vijfden, eene onderscheiding die — gezien het kleine zielen aantal in verhouding tot de meeste andere naties, — de deelnemers zeer tevreden deed zijn.

De foto's op deze zaak betrekking hebbende waren reeds een tijdlang in ons bezit, hoewel wij ze pas thans publiceeren. Wij spaarden ze speciaal voor deze gelegenheid. Wij rekenen het ons evenwel eene eer dat deze gebeurtenis ook de aandacht getrokken heeft van de geïllustreerde pers in Nederland, aangezien ons tijdschrift „Panorama”, in het nummer van 18 November, eveneens een drietal dezer foto's publiceert.

De bijgeleverde tekst hebben wij voor een deel uit dat blad overgen omen

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
GE GRAND RICHARDS.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

PERSOONLIJKE NIEUWJAARSGROETEN DER ZENDELINGEN WERKZAAM IN NEDERLAND.

EEN WOORD VAN GROET.

Ons verlangen is dat deze, onze Nieuwjaarsuitgave van De Ster, eene boodschapsdraagster tot al hare lezers zoude zijn, van onze meest vriendelijke groeten bij dit gelukkig tijdperk van het jaar, en onzen ernstigen wensch uit zoude spreken dat het Nieuwe jaar u allen moge bezoeken met de meest uitverkorenste aller giften die het heeft aan te bieden. Wij wenschen u warm te danken voor uwe hulp gedurende het oude jaar, en wij hopen dat onze „kleine zendeling“ voort mag gaan een hartelijk welkom in uwe tehuizen te vinden, en mogen wij u tevens vragen ons te helpen dat zij komt in de woningen uwer geliefden en vrienden, opdat het veld van hare bruikbaarheid mag worden uitgebreid.

Wij gevoelen dat woorden niet bij machte zijn uitdrukking te geven aan de dankbaarheid en toewijding die wij hebben jegens onzen Hemelschen Vader voor de talloze zegeningen genoten door de Zendingen en Heiligen van deze zending, gedurende het jaar dat voorbij is gegaan, want, niettegenstaande de duistere wolken van den oorlog die het gansche jaar door zich rondom ons hebben opgestapeld, en de gruwelijke, verwoestende strijd, die nabij onze deur, als 't ware, woedt, zoodat het gebulder der kanonnen al haast voortdurend hoorbaar was, heeft de Heer het gepast gezien de hand van den verwoester terug te houden, en dit kleine land, met zijn volk, is in zijne vrijheid bewaard gebleven, en ofschoon de werkers slechts weinigen waren, zijn wij voortgegaan om te arbeiden in den Wijngaard, en de oogst is waardig geweest tot eene zeer dankbare stemming. Slaan wij een blik om ons heen, dan gevoelen wij dat de wereld nimmer eene grootere behoefte gehad heeft aan de evangelie-boodschap om haar uit de slavernij te verlossen, en broederschap van alle menschen en volkeren daar te stellen, en wij achten het eene eer geroepen te zijn om te mogen werken in zoodanig eene heerlijke zaak, en onderwijl „de oogst is wel groot, maar de werkers niet veel“, zoo gevoelen wij behoefte onze gebeden op te offeren tot den Heer van den oogst, dat Hij meerdere werkers uit mag zenden in Zijnen Wijngaard.

Niettegenstaande de gevaren der reis op de wateren, zijn vijf van onze zendelingen, wier werkzaamheden in dit land voltooid waren, en meer dan honderd Heiligen, beschermd geworden van alle ongevallen, om

het land Zion in veiligheid te bereiken, en eveneens zijn vier van ons tegenwoordig aantal zendelingen, in staat geweest ons te bereiken, om als plaatsvervangers te dienen voor hen die naar huis zijn teruggekeerd.

Vergelijkenderwijs gesproken hebben wij slechts weinig ziekte gehad, en enkele dooden, en ofschoon de prijzen van de benodigdheden voor levensonderhoud zeer hoog zijn geweest, hebben de meesten van de leden het zeer goed gemaakt, en aan hen die in nood verkeerden zijn wij in staat geweest eenigen bijstand te verleen, en een goed gevoelen heerscht klaarblijkelijk door heel de zending heen, wat op stoffelijk gebied bewezen is geworden door de wijze waarop de Heiligen den Heer indachtig zijn geweest in hunne tienden en vasten-offeringen, en men schijnt een vol vertrouwen en geloof te hebben dat de Heer hen bewaren en beschermen zal voor de rampen die den goddeloozen nog zullen overkomen,

Wij wenschen uitdrukking te geven aan onze dankbaarheid tot allen die gewerkt hebben voor het succes van het werk van den Meester, in deze Zending, gedurende het vergangene jaar; in de eerste plaats tot de Ouderlingen die zoo gewillig en getrouw elke plicht hebben volbracht van hunne handen verlangd, en tot het Lokale Priesterschap die hen zulke waardevolle bijstand heeft verleend in de verschillende Conferentiën; tot de presideerende ambtenaren en leeraars van de Zondagscholen, die zulk belangrijk werk hebben verricht onder de kinderen; tot de vrouwelijke ambtenaren van de Zustershulpvereeniging, voor hunne pogingen om in den nood der armen onder ons, te voorzien, en tot de ambtenaren, zoowel vrouwelijke als mannelijke, van de Jongemannen- en Jongedochters-vereenigingen, waar ook opgericht. Eveneens stellen wij ten zeerste op prijs het getrouwe werk van Ouderling B. Tiemersma, de Assistent-Redacteur van De Ster, die de mogelijkheid heeft geopend voor ons kleine tijdschrift om zijn zendingsarbeid voort te zetten.

Wij bidden dat de ambtenaren en leden van de zending hunne werkzaamheden van het nieuwe jaar in mogen gaan met hernieuwd besluit om het Evangelie voor hen allen datgene te doen beteekenen wat de groote Auteur er mede tot bedoeling heeft gehad, en dat zij niet berusten zullen zelfs in het heerlijke resultaat reeds verkregen, maar dat de liefde tot God en den naaste, het voor hen mogelijk zal maken om het glorievolle licht, hetwelk hunne eigene zielen heeft verlicht, voort te doen schijnen tot andere eerlijke zoekers naar het eeuwige leven, ziende hun licht, en leerende van hen de bron en weg om hetzelfde te verkrijgen, om hun dolende voet te leiden op het pad des levens.

Met de vriendelijkste, persoonlijke, groeten en goede wenschen van den schrijver, en den Heer biddende voort te gaan al de belangen van Zijn groot werk en volk op aarde, te zegenen, dat de olijftak

DE ELF PROVINCIEËN.

HOLLANDSCHE MOLEN.

DE „HALVE MAAN”.

HOLLAND, DE WIEG DER VRIJHEID.

der waarheid zich uit moge strekken tot alle volkeren, dat strijd en twist moge eindigen, en de groote dag spoedig moge komen wanneer de kennis Gods heel de aarde zal vervullen, zooals de wateren de machtige diepte bedekken, en Hij, wiens recht het is te heerschen en te regeeren, Zijn beloofde verblijfplaats onder de menschen opnieuw moge aanvaarden, totdat al de koninkrijken, machten en heerschappijen, onderworpen mogen zijn aan het Koninkrijk van God en Zijnen Christus, dat God zijn moge met u allen,

Uw broeder in het Evangelie,

LE GRAND RICHARDS.

DE GAVE VAN ONZEN VADER.

Bijna twintig eeuwen geleden kondigden de engelen des Hemels de geboorte aan van Hem, die een voorbeeld zoude zijn in alle dingen, den Zaligmaker namelijk der wereld.

Christus bewees niet alleen den Zaligmaker der wereld te zijn in Zijn dood en lijden, maar eveneens in zijn leven en bestaan. Door Zijne afdaling van Godheid tot menschelijkheid gaf Hij den mensch het Evangelie, waardoor het menschdom verheven kan worden van mensch tot Godheid.

Van af de geboorte tot de kruisiging, was Hij een voorbeeld in elk opzicht. Elke levensphase werd door Hem aangeraakt, en eveneens is Hij voor elke periode des levens een inspiratie. Op twaalfjarigen leeftijd reeds was Hij bezig in het werk van Zijnen Maker. Zijn leven was een leven van vreugde en droefenis, volmaakt dooreengeweven. Hij ging door de wereld als een licht, een brug, waarop allen kunnen leunen. Toch ook was Hij verbonden met het menschdom in de dagelijksche paden des levens, evenals wij, met hen medegevoelende in hunne moeiten, hen zegenende en zich met hen verheugende in hunne blijdschap; genezende de zieken en bezochten; op het volk van Zijnen tijd de rijkste zegeningen van het hemelsche koninkrijk uitstortende; doende goed aan heel de wereld. Wat een koninklijk karakter bezat Hij! Hij wist hoe te naderen en goed te doen aan Joden, Heidenen en zondaars. Hij heeft bewezen het meesterstuk en de zegening der aarde te zijn. Hij waarlijk is onze Zaligmaker en onze Heer!

Pilatus zeide van Hem, „Zie ik geef Hem u over, opdat gij weten moogt dat ik geene schuld in Hem vind,” en later voegde hij er aan toe, „Ziet den mensch!” Wèl mocht hij zeggen, den mensch, want Hij bezat al de hoedanigheden van waar menschdom, volmaakt en volkomen. „Andere menschen zijn groote artisten, dichters, krijgs- en staatslieden, waar Jezus een groot man was. Zijne verdiensten waren niet gewrocht met het penseel, met den bijtel, of met het zwaard, noch met de pen, maar door de hemelsche magie van Zijnen goddelijken wil.” Zijn palet, zijn bijtel, zwaard en pen, waren den wil des

hemels, het woord en de daden van den Vader die Hem zond.

Wèl mogen wij Zijnen lof bezingen in dezen merkwaardigen tijd, en ons in onzen Schepper verheugen, dat namelijk „God de wereld zóó lief heeft gehad dat Hij Zijnen Eeniggeborenen Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”

Wij, Heiligen der Laatste Dagen, lieven het leven en het voorbeeld van onzen Zaligmaker, en zijn naar waarheid dankbaar aan onzen Hemelschen Vader voor Zijne grootste gave aan ons, en voor het evangelie zooals het door Hem geleerd was.

Moge elk nieuwe jaar ons nader brengen tot dat volmaakte leven, en mogen onze harten en onze levens voor altijd in harmonie zijn met Zijn evangelie, alsmede met den zang der engelen op dien eersten Kerstmorgen, „Vrede op aarde, in de menschen een welbehagen.”

Een meest succesvol jaar voor onze dierbare Heiligen in Holland, en eveneens voor hen die een tehuis gevonden hebben in Zion.

ZUSTER INA A. RICHARDS.

Bij het begin des jaars zijn onze gedachten meer of minder bezig met de herinnering aan het verleden, en onze verwachtingen van de toekomst. Herhaaldelijk rijst de gedachte in ons op, heb ik succes gehad? en dikwijls is het moeilijk dat te beslissen. En dan nog beoordeelen wij menigmaal het succes van een standpunt verband houdende met de meest kenbare omstandigheden, en dikwijls is datgene wat wij zien als minderwaardig, juist succes geweest, en wat wij als succes aanvaardden, was menigmaal slechts ijdele eer.

Het grootste succes ooit verkregen, was dat succes, wat onze Heer erlangde toen Hij aan het kruishout hing, met doornen gekroond, bespot en belachen door de menigte, gehoorzaam, geduldig, en met liefde Zijns Vaders wil volbrengende. Naar waarheid kunnen wij zeggen dat omstandigheden den man niet maken, maar daarentegen overwint de sterke mensch de omstandigheden.

Milton schreef zijn „Verloren Paradijs” in armoede en blindheid, en hij ontving enkel slechts vijftien pond als honorarium daarvoor, van een boekverkooper, en toch had hij succes.

Luther, Columbus, en alle groote en succesvolle mannen hadden te overwinnen datgene wat onoverkoombaar scheen. De grootste hoedanigheden die een mensch kan bezitten, zijn volharding en een vriendelijk, gewillig karakter.

Het is de liefde die een tehuis schept, en de gedachten van den dolende keeren zich naar dat tehuis terug bij de gedachte aan de liefde daar. De mensch met vriendelijk gelaat en vriendelijke handelingen wordt door elkeen geëerbiedigd. Zelfs de verloren zoon, levende met de zwijnen, werd naar huis gebracht door de banden van liefde in

zijns vaders woning. Als wij somtijds gevoelen dat wij ten zeerste gedwardsboomd worden in onze meest geliefde verwachtingen en plannen, of boven redelijkheid worden beproefd, laten wij dan ons geloof zoodanig hebben gesterkt, dat wij kunnen verklaren als Christus deed, „Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.”

Enkel door ernstige nederigheid des geestes kunnen wij de ware, diepe vreugde des levens verkrijgen, als eene hulpe in al onze uren van zegening en bezoeking. Laten wij de volgende woorden bestudeeren:

„O, Heiland, wat komt ooit Uw liefde nabij?

Hoe hebt g'u vernederd voor zondaars als wij?

Uw kribbe getuigt van Uw liefde en geduld,

Uw kruishout verkondigt ons vrijspraak van schuld,

Liefde, liefde, gij hebt gedaan

Wat eeuwig de kennis te boven zal gaan.

Een gelukkig en succesvol nieuwjaar.

AMSTERDAM, 1 Jan. 1916.

P. LEE NEBEKER.

Wij, „Mormonen” worden zeer dikwijls beschuldigd niet godsdienstig te zijn, dit namelijk door onze Christenvrienden.

Wij beweren evenwel het tegenovergestelde.

Wij gelooven in God, wij gelooven in Jezus Christus, en in de leeringen die Hij predikte.

Wij kunnen evenwel niet veel gelooven van dogma's gepredikt door de verschillende secten van dezen dag, wijl dit alles zoo onwerkelijk is, zoo onredelijk, zoo buiten harmonie met elk ding des levens, dat wij het niet bevatten kunnen.

Onze meening van godsdienst is, dat die goddelijk zal moeten zijn, de innerlijke waarde van die allesdoordringende kracht, al valt zij dan niet te verklaren.

Godsdienst behoort iets te zijn wat wij maar zoo niet aan kunnen nemen en weer afleggen, even als een priester zijn priesterkleed aantrekt en weer aflegt.

Godsdienst behoort niet iets afzonderlijks van den aard van het wezen te zijn, van de wetenschap, maar daarentegen met beide in harmonie.

Godsdienst behoort te genieten van de bloemen, te zingen van de wateren, te schijnen van de sterren in den hemel, heel de menschelijke familie behoort zij te omvatten, het verleden, het heden en de toekomst, zijnde het anker der veiligheid in iederen storm.

Het evangelie is een wonderbare gouden schakel welke gereedelijk de zoete aandoeningen der liefde verbindt, menig hart en ziel vereenigende.

Wij werken hard, hebben vele teleurstellingen, maar laten wij bij alles ons vertrouwen stellen in den Heer, laten wij bij al onze moeiten, en wij zullen er vele hebben, zien achter het onaangename heden in

de gezegende toekomst, als wanneer wij met Christus zullen regeeren. Ons geloof behoort ons nimmer te verzaaken.

God staat achter elk ding, herinnert u dat. Naar buiten gezien is de lucht duister, de wolken hangen over de aarde; evenwel, wanneer wij slechts een oogenblik nadenken dan zullen wij weten dat achter dat ginder, boven de wolken, de heerlijke zon onverhinderd schijnt.

Zoo is het met God en Zijne voorzienigheid.

Daarom, laat ons getrouw zijn, en koesteren goede gedachten, want niets anders dan goede daden kunnen voortkomen uit oprechte gedachten, en niets anders dan een oprecht leven kan oprechte daden volgen, en bij het leven van een oprecht bestaan kunnen alle zegeningen worden verkregen.

Een gelukkig en voordeelig nieuwjaar voor u allen.

AMSTERDAM, 1 Januari 1916.

WALTER B. HANKS.

Op het slagveld des levens zijn twee meesters strijdende om de kroon te regeeren over een ieders lichaam.

Zij zijn bekend als de meester zelfzucht, en de meester waarheid. De meester zelfzucht is beter bekend als de rebelleerder, of de vorst dezer wereld, en zijne wapenen zijn: hartstocht, trots, ijdelheid en begeerte, en dat alles brengt de schaduw van duisternis, pijn en verdriet.

Zelfzucht is het kronkelende pad waar wij trachten verontschuldiging te vinden voor al onze verkeerde daden, en wiegeliedjes zingen voor ons geweten, en trachten ons zelf te doen gelooven dat wij de waarheid nalevende zijn.

En wanneer het leven ten einde spoedt, dan kunnen wij alleen die troost bezitten welke zoodanig een leven biedt, terwijl waarheid gekend wordt als de nederige en eenvoudige, de werktuigen van wien zijn: adeldom, geduld, reinheid en liefde.

Waarheid heft en bouwt op, en spoort den mensch aan om die dingen te doen welke noodig zijn en goed voor hen die zwaar beladen zijn. En wanneer dan onze levens ten einde spoeden, kunnen wij terugzien en zeggen: wij hebben het betere leven geleid, het leven der waarheid.

Christus zeide dat niemand twee heeren kan dienen. Of hij zal den eene haten en den andere liefhebben, of wel omgekeerd. Niemand kan God dienen en den Mammon.

Alzoo dan hebben wij den meester waarheid op te geven, en nemen deel aan de moeiten en de pijnen, de smarten die ons een leven geeft in den dienst van den meester zelfzucht.

Of wel, verloochenen den meester zelfzucht, en leven den meester waarheid, welke ons het geluk en de zegeningen van vreugde brengen zal die nimmer van ons kunnen worden genomen.

Laten wij in staat zijn met den apostel Paulus te kunnen zeggen, „Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid”.

UTRECHT.

BORGAN A. ANDERSON.

In de eerste dagen van het bestaan onzer Kerk werd door sommigen de critiek geuit met betrekking tot het „Mormoonsche” volk en hunne leer, de leerstellingen van het evangelie, „O, wacht slechts tot de derde en vierde generatie, de vijfde allicht, en men zal zien dat uw geloof uitgegaan is uit de harten uwer kinderen”.

Thans is het in de derde, vierde, en in sommige gevallen in de vijfde generatie. Is het geloof ook maar eenigzins opgehouden? Is het mogelijk dat het geloof de kleinkinderen verlaten heeft en de achterkleinkinderen, van deze stoere en getrouwe pioniers? Is het mogelijk dat zij af kunnen dwalen van het evangelie der waarheid waarvoor hunne voorvaderen zooveel geleden hebben, gewerkt zoo hard, en in sommige gevallen hunne levens hebben gegeven? Neen, ik denk het niet. Zij eeren en eerbiedigen niet alleen de leeringen van hunne edele ouders, maar in hunne harten hebben zij ingeplant getuigenissen welke hun de kennis doen erlangen van de goddelijkheid van het evangelie.

De Kerk is thans in een beteren toestand dan zij ooit te voren was. Het aantal harer leden is grooter, nieuwe wijken en ringen worden gevormd, en verslagen toonen aan dat het bedrag der tienden grooter is. Nieuwe tempelen worden gebouwd in verschillende plaatsen ter wereld, welke toegewijd worden aan den Heer, om Zijn werk te schragen. Doen deze dingen een gebrek aan geloof zien? Zendelingen offeren de aanwezigheid van hunne geliefden op, en van twee tot drie jaar van hunnen tijd, om de boodschap van vrede te brengen tot de aarde, en de oprechten van hart op te zoeken.

Wie doet al deze wondervolle dingen? Wordt het niet gedaan door geloof? Zeer zeker is zulks het geval. De Heer doet het door Zijne getrouwe dienstknechten, de kinderen van hen van wien het was voorspeld dat zij het geloof zouden hebben verzaakt. Neen, de derde vierde en vijfde generatie is niet het geloof verliezende, want het bestaat in de harten der Heiligen der Laatste Dagen van daag helder, zonnig en ongerept. Evenmin zal het sterven in eenige ander generatie, want de waarheid, het evangelie van Jezus Christus, is op aarde om daar te blijven.

UTRECHT.

RULON J. SPERRY.

Het is goed dat wij voor en na komen aan het eind van een jaar, en onze geestelijke balans gaan opmaken, om te zien of wij op die balans een toegoed hebben uitstaan. Het biedt ons eene gelegenheid om terug te zien op het werk van het jaar, en om te zien of wij de daden van het jaar, alsmede de gedachten, met aangename gevoelens

kunnen overpeinzen, dan wel met berouw en spijt, Is het met genoegen, dan kunnen wij gevoelen dat onze gedachten zuiver en rein zijn geweest, en onze woorden vriendelijk; kortom, ons werk welgedaan. Omreden wij ons niet gelukkig kunnen gevoelen na onreine, of hatelijke gedachten te hebben gekoesterd, na onvriendelijke, spijtige woorden te hebben geuit, na werk te hebben gedaan wat niet wel gedaan was, of tijd door gebracht niet op de juiste wijze besteed.

Niemand kan zich, op financiëel gebied, voldaan gevoelen, tenzij hij een weinig meer bezit dan hij had een jaar geleden, noch ook kan hij zich maatschappelijk gelukkig gevoelen tenzij hij iets heeft weten toe te voegen aan zijn tijdelijke ontwikkeling; zoo ook kan niemand zich geestelijk gelukkig gevoelen tenzij een of ander voorval plaats heeft gevonden dat hem een weinig nader tot dien geestelijken Rots heeft gebracht, welke Christus is; een weinig meer nederigheid in gebed, een weinig meer vergevensgezind wanneer beleedigd, een weinig reiner in zijn dagelijksche gedachten, een weinig meer blijmoedig in zijn huis, een weinig meer werkelijke liefde heeft gekoesterd voor zijne verwanten, een weinig meer eerbied voor heilige dingen, een weinig meer vertrouwend geloof in God dat „Hij de dingen weldoet.”

Brengt ons het schilderij van het verleden evenwel droefheid en spijt, laten wij dan ons zelve onderzoeken en binnen in ons trachten te ontdekken die dingen welke ons weerhouden om „eene volheid van vreugde” te ontvangen. In ons zelve, herhaal ik, omreden niemand ooit geluk kan vinden door het waare ergens anders te zoeken en na te jagen, want, schoon alle menschen volmaakt mochten zijn, en de aarde een paradijs, toch zouden wij niet gelukkig zijn tenzij dan onze harten recht zijn voor God en onzen naaste.

Laten wij evenwel niet de fout begaan te trachten ons zelve gelukkig te maken, want schoon de tijd om vreugde te hebben thans is, en de plaats hier, de weg om gelukkig te zijn is iemand anders verblijd te maken, en wij zullen in eene andere wereld nimmer volmaakt gelukkig kunnen zijn wanneer wij hier iemand ongelukkig hebben gemaakt.

En nu, aan vrienden en Heiligen beide, in het zendingsveld en te huis, ik roep u toe de groeten van den dag, namelijk „Een gelukkig Nieuwjaar”, en bid dat de Heer u allen zegenen wil en voorspoedig doen zijn, en u helpen wil om recht te doen op de wijze zooals Hij u gegeven heeft het te zien.

ARNHEM.

Uw broeder in Chr.

J. A. BUTTERWORTH.

Geachte broeders en zusters.

Weer is er een jaar vervlogen. Een jaar van veel gewicht voor menigeen, alsook voor mij. Evenwel, ik gevoel mij dankbaar jegens mijnen

Hemelschen Vader voor hetgeen Hij gedaan heeft voor Zijn volk en Zijn werk, alsmede in het bijzonder voor de vele zegeningen die ik en mijn huis hebben genoten, en voor de getuigenis ontvangen van dit, des Heeren groot werk. Voorts voor de roeping door mij ontvangen om het Evangelie van Christus te prediken, en het vele goed dat gedaan wordt door Zijne dienstknechten.

Bij de intrede van het nieuwe jaar wensch ik mijn broeders en zusters veel voorspoed en geluk. Ik hoop dat God ons allen, als een volk, wil zegenen, en dat door Zijn werkers in den wijngaard, in de periode der toekomst, veel goeds mag worden voortgebracht. Dat de tijd spoedig aan moge breken dat vrede en gerechtigheid de aarde moge bedekken. Dat wij ook dit jaar bevrijd mogen blijven van den oorlog en de verwoesting. Dat Zion groeien moge en bloeien. Dat velen terechtgebracht mogen worden door de getuigenis van Gods dienstknechten, want er is geen vrede en zaligheid te verkrijgen dan alleen door het evangelie van Christus.

Met beste wenschen en heilbeden,

Uw broeder in Christus

ARNHEM.

DIRK V. D. BERG.

GROETEN VAN DE GRONINGER CONFERENTIE.

Wederom is het Kerstfeest er geweest, en het nieuwe jaar daar. Veel geluk en zegen zij u toegewenscht. De engelen zongen in Bethlehems velden, „Vrede op aarde”. Het is voorwaar een droevige tijd. Men behoeft geen studie te maken van de natiën en volkeren. Overal rondom ontwaart men den wanhopigen toestand waarin de kinderen der menschen verkeerden. Men ziet hoe de volkeren overal op dwangbevel en op commando worden aangevoerd om geluk en vrede te verstoren in plaats van die te geven. Dood, ellende en jammer overal. Men ziet, gevoelt in alle kringen het angstvallige lot van den mensch, opgezweept en geïnspireerd door Lucifer, den zoon van den Morgen, wiens oorspronkelijk plan het reeds was den mensch te dwingen.

Niet langer echter hierover. Laat de thans nog ongeboorte toekomst beslissen over de bestemming van alle volkeren en landen.

Ons, als Heiligen der Laatste Dagen, zij het genoeg te beseffen dat het onze plicht is te trachten de wereld op te voeden met het „Vrede op aarde”.

Jezus zeide, „Die gedronken zal hebben van het water dat Ik hem geven zal, zal niet wederom dorsten”. Aldus zijn wij geroepen te voeden en te laven, met het „brood des levens”, alsmede met het water waarvan Jezus zeide, dat men, na het gebruik ervan, niet wederom zou dorsten.

Als „Vredemakers” dienen wij te beginnen. Vrede op aarde te brengen, vrede in de eerste plaats met ons zelf, vrede met onze vaders, moeders,

zusters en broeders, mannen, vrouwen, kinderen, onze bureu, onzen werkkring, kortom met elkeen „die onze naaste” is.

Onze invloed moet de wereld vervullen met een onzichtbare inspiratie ten goede, die alle tweedracht en twist doet eindigen waar naar onze stem geluisterd wordt.

Aan het begin van 1916 daarom begonnen met vrede in ons huis, en verder vrede met alle menschen, wat wederom vrede baart ook met onzen Hemelschen Vader.

Mocht het licht van den Hemel, alsmede de Vrede van boven, aan alle menschen worden hersteld, is de hartgrondige bede van uw broeder en medearbeider.

LEEWARDEN, 1 Jan. 1916.

WM. DALEBOUT.

AAN MIJNE BROEDERS EN ZUSTERS EN VRIENDEN!

Daar mij het voorrecht geschonken is, gebruik te maken van de plaatsruimte in ons tijdschrift, dat om zijn altijd schoonen inhoud zoo gaarne gelezen wordt, neem ik deze gelegenheid te baat om U allen mijn beste wenschen te doen geworden.

In den korten tijd, dat ik onder U als een zendeling werkzaam ben, en met vele broeders en zusters heb kennis gemaakt, die ik te voren nimmer gezien had, heb ik meer dan ooit ondervonden, welk een groote waarde het Evangelie van Christus heeft voor hen, die gewillig zijn 's Heeren wil te doen, d. w. z. het Evangelie te leven. Maar ook het tegenovergestelde heb ik ondervonden. Waar de eerstgenoemden altijd een geest van tevredenheid bezaten, en als het ware altijd bereid waren werkzaam te zijn tot heil van anderen, hadden zij, die het niet zoo nauw namen met de geboden des Heeren, geen rust voor het gemoed, ja waren soms in strijd met datgene wat zij zelve wisten waarheid te zijn.

Nu het jaar 1915 weer tot het verleden behoort, en het jaar 1916 zijn intrede deed, kunnen wij terugzien op datgene wat door ons is gedaan. Indien wij hebben getracht, het verbond, hetwelk wij met onzen Hemelschen Vader gemaakt hebben getrouw te leven, dan zal het ons aansporen om voort te gaan, maar zoo niet, o, neem U dan toch ernstig voor, in dezen nieuwen jaarkring uw verbond te vernieuwen, bid God om Zijne hulp, en twijfel niet, want Hij zal U helpen en als dan ook dit jaar weer heengegaan zal zijn, zult gij met tevredenheid kunnen terugzien, en in dankbaar gevoelen tot uw Hemelschen Vader.

Het Evangelie leert ons zoo duidelijk hoe wij te leven hebben, en hoe getrouwer wij zijn hoe meer zegeningen het ons schenken zal. Laat ons ten allen tijde trachten zoodanig te leven, dat wij waardig bevonden mogen worden, die zegeningen te ontvangen.

Ik verheug mij ten zeerste in 's Heeren wijngaard te mogen arbeiden, en gevoel mij bereid ook dit jaar mijn zwakke pogingen aan te wenden,

om te trachten anderen te overtuigen van de heerlijke waarheden, in deze dagen van den hemel geopenbaard.

Moge 's Heeren zegen door U rijkelijk genoten worden, en wij allen gewillig zijn onze beste krachten te wijden aan Zijn werk, mogen vele oprechten van hart gevonden worden, en velen toetreden tot de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Uw U toegenegen Br. in Christus

LEEWARDEN.

JACOBUS J. V. LANGEVELD.

Waarde Broeders en Zusters.

Aan het einde van het oude jaar gekomen zijnde, en gereed een nieuwen jaarkring in te treden, kan ik niet nalaten mijne dankbaarheid te uiten voor de zegeningen, de weldaden en alle goede dingen, aan mij bewezen, in dit ons tijdschrift De Ster.

In de allereerste plaats gevoel ik mij verheugd het voorrecht te deelen een boodschapper van vrede te mogen zijn onder mijne medemenschen die nog in donkerheid zitten. Ruimschoots dan ook acht ik mij gezegend zoo gelukkig te hebben mogen zijn enkelen te vinden die gewillig waren naar die boodschap te luisteren. De waarheid van het evangelie is daardoor dieper in mijne ziel geworteld, en dit is het wat ik hoop te kunnen zeggen elk jaar dat mij vergund zal mogen worden op aarde te leven.

Ik geloof dat wanneer wij ernstig de zegeningen zouden willen overwegen die ons dit jaar gegeven zijn geworden, wij tranen zouden kunnen storten van dankbaarheid. Allicht zijn het geen aardsche zegeningen die zoo in het bijzonder ons deel zijn geweest, maar de zegen des hemels is van meer waarde, en die zegen is een ieder in staat te kunnen ontyangen, op voorwaarde den wil des Vaders te willen doen. Alle Zijne beloften zijn voor de eeuwigheid gegeven, en zullen ook voor eeuwig stand houden.

Mag het ons gegeven zijn allen een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar te hebben, maar boven alles dat wij vast mogen blijven houden aan die ijzeren roede des geloofs, is de wenschen bede van uw broeder in Christus,

ROTTERDAM.

B. POSTMA.

Het „eene noodige” voor de leden van Christus Kerk, is slechts getrouw te zijn, Gods geboden te onderhouden. Bij voldoende toewijding aan 's Heeren zaak, bij voldoende liefde voor het werk van Hem, valt zulks niet moeilijk. Is de liefde aanwezig, dan is de rest gemakkelijk te volbrengen. Immers, wanneer een daad, hoe groot en hoe zwaar ook te volbrengen, door de liefde wordt geïnspireerd, wanneer die daad gericht is op de zorg voor, of het welzijn van het voorwerp der liefde, dan is de gedachte aan de vreugde, dat voorwerp dier liefde door de daad verschaft, reeds zeer voldoende om inspi-

ratie te verleen en de daad te volbrengen. Hoe zwaarder dan de taak, hoe moeilijker het werk, hoe grooter de proef, hoe meer verheerlijkt de gekoesterde liefde zal zijn, en hoeveel meer vreugde bereid wordt voor den liefdegever zelf.

Evenwel, om voldoende liefde te koesteren voor den Heer en Zijn werk, voor de voortkoming van rechtvaardigheid, voor alles wat verband houdt met de idealen van het evangelie, om voldoende liefde daarvoor te leeren koesteren, om in staat te kunnen zijn de voor de hand liggende geneugten op te willen offeren voor die zaak, ziedaar het moeilijke van het geval. Geen dienst des Heeren is mogelijk zonder Hem lief te hebben boven alles, en toen eenmaal de Heer, op Horeb reeds, dat groote gebod gaf, om God lief te hebben boven alles, toen was dat niet alleen de inleiding voor de serie voorschriften te geven aan het aloude Israël, maar toen overzag de Wetgever heel het geslacht des menschen, en doorschouwde Hij het groote geluk wat het gevolg zou zijn van de liefde betoond jegens Hem.

Onze plicht blijft het te leeren Hem lief te hebben. Middelen daarvoor zijn door Hem gegeven geworden, en zoo ons voldoende gegevens, die overigens voor de hand liggen, ontbreken, ons die liefde te eigenen, gaan we dan in onze binnenkameren, en tellen wij onze zegeningen.

Tellen wij ze, één voor één, en komen we tot de conclusie dat de Heer ons nimmer alleen liet, en steeds gewillig was ons lief te hebben, tien-, honderd-, neen duizendmaal zoo veel als wij Hem wederliefde gaven.

Inspireeren dan de genoten weldaden van het verleden ons die liefde voor den Heer te gaan gevoelen die de zwaarste taak licht maakt, en de grootste opoffering tot een genoegen.

UTRECHT.

ASSISTENT: DE STER.

INHOUD:

Beteekenis van den twee-		Bij onze foto's blz.	8
den dood blz.	1	Persoonlijke Nieuwjaars-	
Ontslagen . . . , . . „	7	groeten der Zendelin-	
Wie wenscht „De Ster”		gen werkzaam in Ne-	
te hebben ingebonden „	8	derland „	9

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7b Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.